

නිල්ල හොදිලෙන නිල් පාට හරස් මග... (බිලුමැත්ත)

විනෝදී පෙරේරා

උසස් බුමුතුරුණු මත දහක් දකඳුළු පැනෙන තිඳි කිරින ප්‍රාසාද කුළුණු උඩ නොතිදනා මිනිසුන් වෙසෙන සිත්තටත් හතරයේ අදුරු කෙලවරකි: හදු ගනන හිනිපෙට්ටි විඳිසැල්

දුමක් නො හඟින ගොඩක් දුං කඩුළු උඩ දැකුළුමල් යෙහෙන් වැජඹෙන, කටරොළුත් කළු පාට වෙන ඒ හරස් මත කෙළවර ඉර ගිලෙන්නෙන් හඟය වහලෙන, ලක්කල් ගසන පීචින උඩට හඳුන් පායන්තෙම තක්කල්ට ගිනාවෙතෙම මල් වැටුණු අත් ලේන්සුඩකින් තදට මුඛ වාඩමක් බැඳගෙන, එහෙත් කැලැන්කිරි දිගේ පෙරළෙන ඒ මිනිස් පීචින ලෙවැන්කිරි වගේ සුචදයැල්

සියලු පව් ගං මෝස ලත හෝදන කැලණි පාලම කොණා ගෙවෙන තෙත මුහුණින් මුහුණා බලාගෙන අහසට හඳුණා කන්දකි: විරෑම් මිනිස් පීචිගේ උඩ දහක් හැඩතල අදින එහෙත්: ඒ කන්ද සුචදයැල්

ඩනාර්ටි එක දිනක මගඩ වෙළුම දෙක කලාපය, ආර්ටි එක නොදැන, දෙසියට විකුණන වාසිවියෙ සුගන්ධි, හිරියෙ ඒ මත කන්ද පාමුල

විකුණි ගෑ හළලෙන් ඉර තුන මුට්ටයේ බරට දිය කරන සුහුර්ති අත්තා හෙතත් වැසුච්චි කන්ද මුදුනේ ගිය ගිනාගෙන

හම්සාන්තෙ පපුවේ හරි මැද ගැඹුරු හැඩ ඉරි කපාගෙන රිසිවෑන්තේ හෙතේ කළුලක් ගෙන්දුගම් උඩ පිපිරිණා: ඒ මුගත්, අර කන්ද උන්නා නොදැනුනා සේ උඩ බලාගෙන

බොන්සායි සල් ගහක් පාමුල මිරිතාම් මල් විකුණන හයනා එක්කම, අමර උන්නා ඇලපිල්ල උඩ ඇත කියාගෙන මළ පොහේ මළ අකුරු දෙකකට සේලෙයින් කටු අහින්නට සාමා හිරියේ, එමරි එක්කම කන්ද මුදුනට රචාගෙන...

හිල්ල නො දිලෙන හිල් පාට හරස් මත කෙලවර කන්ද මුදුනට කෙන්නකින් බැඳී පීචින ගෙන්දුගම් හැඩවත් තන්පෙරන් පීචිරෙන එහෙත්, ඒ මිනිස් පීචින සුචදයා: මව්: ලෙවැන්කිරි වගේ සුචදය

සුරතල් කමුහැඟිම. ආනන්ද දිසානායක - ශ්‍රී ලංකාව

සුරතල් බවින් අගතැන්වී සෛනභය සිතෙහි මුළු ගැන්වී අම්මගෙ තාන්තිගෙ නාවසට හැන්දිසි මායි පැරදී මෙහි

සමුගෙන ගොසින් සෛනභයේ ආදර මම කවී ලියමි දුක හඳුපන්ලේ අක්කා සමග සමුදි දුවගේ මනකයි තවම හැඟුණැටි හරුරැලි

පාලම මතන්නට ඇස කළුකේ ගියදා පටන් සමුදි අක්කත් හිඳි රැ තුනක් ගෙව්වෙමි ඔබ ආපසු මෙහේ ඔබ එන දිනයක්

සුදු මල් සමග රතුමල් ඇත අපේ ලේන් පැරියා අඹ ගත මුදුනේ පාලම ඇහේ මල් පිපුණාත් අපෙ සුවදි දුවී එබ අරගෙන ගොස්

පය පාමුල වැටී සමුගෙන ගිය හදවත රිදුම් දී දුක් කළුකේ කාලය සමග අඩුවේවිද දුක සැකට රිදුම් දී සිතිවේවා

යලි නොම ඒවී රසවත් කල දවස සැද සාමුන් ගිහිල්ලා මව්පියන් සැතපුම් අපට සිතිවිලා යලිත් එනවද බලන්නට ඔබලා අපගෙ

දියුණුවේ රහස අසෝකා දේවසුරේන්ද්‍රා

උගතුන් බොහෝ ඇත, ඩිපට්ටම්ඩ කොළ පිටෙන ඇඳුණින් බොහෝ දේ එයි නව , නව මව්පිය, සොයුරු පෙම දුරුවන් මේකද තාක් ඡණා දියුණුව ලොව

ගසකින් කඩා ගන්නට පලතුරක් මත පොලවේ වැවෙන එලවලුවකුත් එනමුදු ලෙඩ ගොඩක් ලෝකට බිහිව තාක් ඡණායෙ දියුණුව ගම් බොහෝ

අප කල් යැව්වෙ මව්පිය සෝයුරන් පාසැල් ගියේ යහලුවා වට කරන් වත්තේ පිටියෙ සෙල්ලම් කෙරුවේ අද දැරුවනට මේවා අරගත්

රජවරු එදා වැවී බැඳී ඒ සිහිරි ගෙල් ඉන්නා සුන්දර අනුරුපුරේ මාලිග ගත රැවී නාමේ ගිනාගන්නට බැර

ලෝකය පුත්වීම් ඇත දියුණුව තාක් ඡණායෙමයි එහි වැඩි බර මිහිසන් බව අපෙන් දුරුවී යන නොදැනෙද? ලෙඩ ගිරිටි, කම්පසුටර

යුණුව දෝකින්නේ ගන්නේ මේ මිහිසන් බවම ගිලිගෙන බව නො ටික දිනකින්ම මව්පියො වත් තාක් ඡණායෙ, දියුණුව, රහසත්

වෘක්ෂ වන රොහාන් කුසින්ටස්

රිකිල්ලෙන් රිකිල්ලට අතුන් අග කොළන් බෝ දළුන් සොඳු දුමින්හැකි වයන්තයෙ මලුන් ඇති එලත් එම දුරන්හැකි

සෙව්නෙදිත් වහන් කල අපමණක් පෙම්වතුන් මුට්ටි මුට සිඹින්නැති

පියාතල කුරුල්ලෝන් සිරින් රැක සවස් කල දළන්නැති, පිරින් පැරන්... ඉතින්හැකි

පවත් අග සෙමින් වැඳ ත්‍රිෂ්මය වියකන් ටික කලින් කල ගිලන් ගත පණන් අග සිඳින්නැති

මෙල්බන් නුවර මිනිබට සුරලොවක් වගේ...

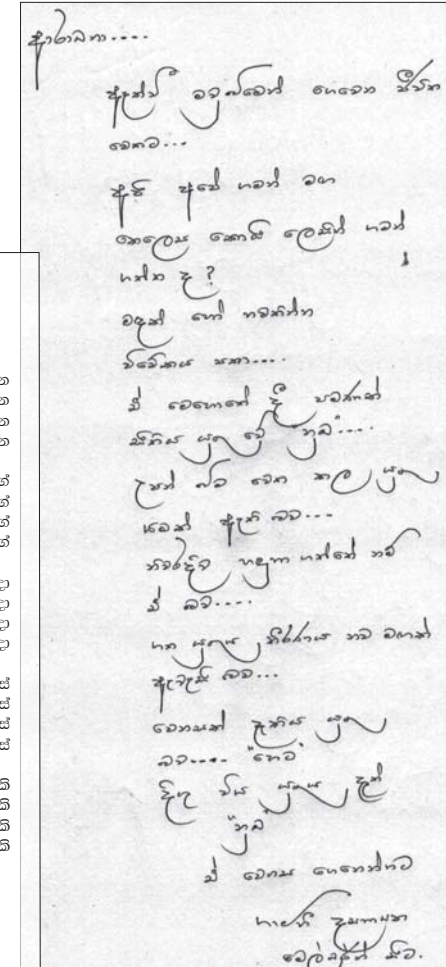
පියව් ඇසින් දුරුවන් දැක ගතකොට ටික ලොහක් දුරසින් මුහුදුරු මිනිබරි ගිනෙක ආවා ඔබි රට අප ඇවිදිත්

බැල බැල අපේ ලස්සන පරිසරය පිරිසිදු කමට මුල්ගත දී අතුරු පැතිරුණා හැම තැනම සාමය සතුට මෙල්බන් නුවර බිහිබට සුරලොවක්

ලැබුවට ගිල්ප සරසව් පස දදු කැලයට පැසු සැද පිය හැනි අගය හැනිවිට හිසි මතක රට යන ලකුණු එන්නට සිදු වුනා සිය මව්බිම

සුරතල් කැකුල ඉපදුන කැන්තරු මුහුදුරු සිහිගෙන මගෙ ඉටුකර ඇත සියා ඔබේ සුබ පතනව අද දිනියුරු වන්නෙ අපගේ ලොව හෙට

නෙක ජන කොටස් පිරි ලොව දියුණුම රසයෙන් ඉහොන් පිරි කලවම් හිනිය සැලකන්නෙ කාටත් එක අප මව්බිමට ගත හැකි පාඩම්

Jayasena Kodithuwakku Wyndham Vale, VIC, 23rd March 2016